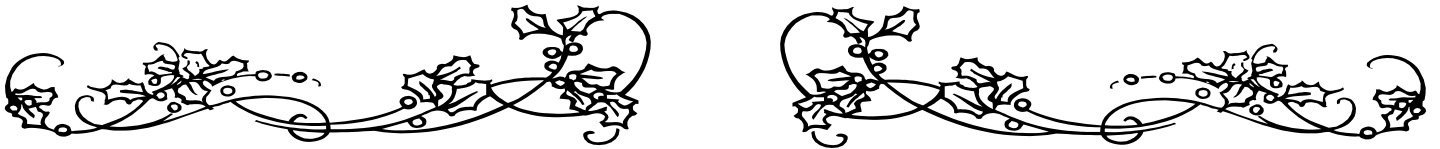

Viiratsi Kooli

omaloomingu kogumik kooli 22. sünnipäevaks

4. mail 2015. aastal

Viiratsi Kool 1993-2015

Igal koolil on oma nägu. Viiratsi Koolil on kujunenud see koos kõigi muutustega meie ümber.

Kuid kooli omanäolisuse moodustab pikki aastaid meie teadlike valikute summa: väiksus, inimlik lähedus, hariduse ja kultuuri omavaheline lõiming õppekasvatustöös, rõhuasetus loominguilisusele, uuendusmeelsus, esteetilisus, eetika.

Koolijuhina olen muretsenud, kas jääme püsima ja kuidas teha nii, et ressursidega arvestamine ei mataks enda alla loomisrõõmu. Kuigi iga päev õpetame lapsi, oleme ka ise pidevas sisemises kasvus ja arengus. Mida rohkem teadmisi ja kogemusi, seda enam tajun, kui vähe ma ikka tean. Tuleb osata kombineerida kogemus, teadmised ja tunded.

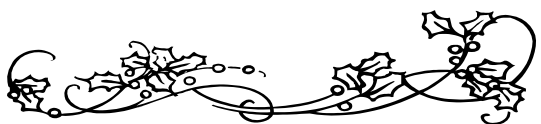
Kooli arengus sünnib ka selliseid probleeme, mida veel kümme aastat tagasi ette ei kujutanud. Need olukorrad ja ilmingud tuleb meil koolisisesealt ja lastevanematega läbi arutada, leida põhjus-tagajärg seoseid ja planeerida ennetustegevusi või lihvida võrgustikutööd.

Kool ei ole tootmisettevõtte vaid vaimne asutus ja vaimu eest peab seisma iga õpetaja ja eelkõige koolijuht, kuid toetus olgu ka tugevalt kodult ja perelt. Et kujundada ja luua kooli vaimu, mida hiljem õpilased mäletaksid ja eneses kannaksid, on vaja analüüsida, aru pidada, vahel lasta olukordadel laagerduda, et siis uute lahenduste ja seisukohtade juurde väljuda. Inimese vormimine on väga vastutusrikas ja keeruline töö. Õigu-poolt ei saagi seda nimetada tööks, pigem ülesanne, missioon. Iga laps on eriline ja see teeb meie tegevuse samuti eriliseks.

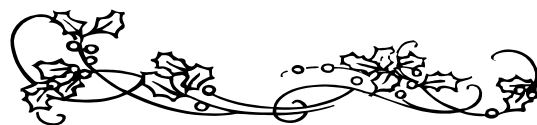
*Soovin kõigile selget pilku, sära, sooja südant ja kindlate väärtuste edasikandmist!
Lastevanematele tänud, et olete valinud Viiratsi Kooli ja käite meiega ühist teed!*

Kaunist kevaderõõmu kooli 22. sünnipäeval!

*Küllli Saat
Viiratsi Kooli direktor*

1. klass

Ühel kevadpäeval käisime teatrimajas ekskursioonil. Seal oli väga huvitav. Nägime põnevaid kostüume ja parukaid. Saime ka erinevaid mütse pähe proovida. Nägime nii suurt kui väikest saali. Väikeses saalis rippus sädelev diskopall.

-Mirell-

Teatrimajas nägime erinevaid ruume. Räägiti kõike lava, riietumise ja inimeste kohta. Mulle meeldib teater Ugala.

-Brita-

Käisime Ugala teatris ekskursioonil. Tagasi tulime jalgsi läbi linna. Järve ääres käisime mänguväljakul.

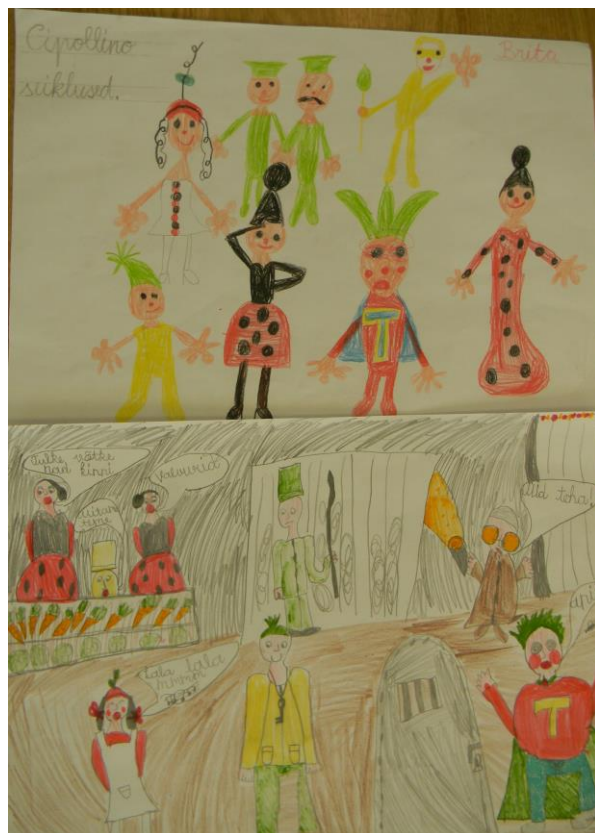
-Anti-

Meie viimane linnaskäik oli tore. Sai nalja, kuigi mõni asi oli ka natukene tüütu. Tore oli teatrimaja uurida ja puurida. Põnev, et pääsesime nägema lavatagust elu.

Mind ehmatas, kui ühel hetkel hakkas terav valgus selja tagant paistma. Üllatusin selle peale väga!

Käisime ka kostüümilaos uudistamas. Mulle meeldisid väga printsessi kostüümid.

-Liis-

Oh, kallis koolimaja,
siin on hea õppida.
Oled mulle väga tähtis,
armastan sind – mu kallis koolimaja!

-Triin-

Pätud tembutavad...

Pätu kohtas hambaharja,
see tegi talle palju nalja.
Toppis hambaharja mulle kõrva,
peagi lendlesid sealt pastamullid õhku...

-Merete-

Minu Pätu käib Viiratsi Kooli 1. klassis. Ta armastab palju joosta ja armastab matemaatikat. Veel meeldivad talle telefonid ja meeldib palju reisida. Minu Pätul on palju sõpru!

-Kaarel-

Meie Pätu läheb nurga taha peitu ja paneb jala kellelegi ette. Mõnikord lööb ja tutistab...aga õnneks seda juhtub väga harva.

-Aleks-

Pätu viis ükskord pluusi ära. Pluus oli minu toas ja Pätu viis selle elutuppa. Otsisin pluusi tükk aega enne kui leidsin.

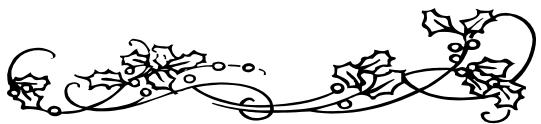
-Aleks-

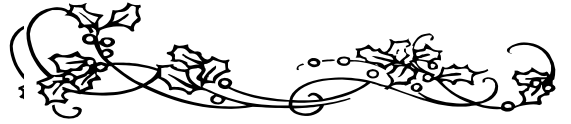
Tüdrukute pätud

Poiste pätud

2. klass

Kollase käekoti saladus

Oli üks pätt, kellele meeldis varastada käekotte. Ühel päeval nägi ta erilist kollast käekotti. See kuulus noorele tüdrukule. Pätt otsustas selle ära varastada. Ta rebis tüdrukult koti ära ja jooksis kiiresti majade vahele. Kedagi ei olnud ta kannul. Ta istus puu alla maha ning avas käekoti. Seal sees olid ehted. Ta otsustas ehted maha müüa. Pätt sai palju raha ja läks poodi. Poes kohtas ta tüdrukut, kelle koti ta varastas. Tüdruk tundis ta ära ja palus turvameestel röövel kinni võtta. Tüdruk sai oma asjad tagasi.

Lucas Puškarenko

Ma olen üksinda

Täna õhtul pole ema ega isa kodus. Mina olen üksinda. Toas on vaikne ja läheb pimedaks. Ma seisan akna juures ja oodata on kaua. See korter ja kõik muu on äkki teistmoodi. Kõik on nü imelik ja saladuslik. Süda lööb kõvasti ja natuke on õudne. Kuulatan samme teiselpool välisust. Need seisatavad ukse juures ja kuulda on võtmega keeramist. Ja tulevadki sisse ema ja isa. Ma jooksen neile vastu suure kisaga.

Pernel Saar

Legend vanast majast

Kunagi ammu aega tagasi elas selles majas suur pere. Keskööl otsustasid lapsed nalja teha ja vaime välja kutsuda. Sellest ajast peale ei taha kummitused lahkuda. Alati, kui kell saab kaksteist öösel, tulevad kummitused välja ja puud hakkavad rääkima. Majas tekivad lõksud. Inimesed kardavad maja juurde minna.

Pernel Saar

Pruuni ja punase hobuse kahekõne

Helepruun ja punane hobune on koplis. Hele sööb ämbrist kaeru. Äkki jääb talle ämber pähe kinni. Appi, ma jäin kinni! Mis juhtus? Ma jäin kinni. Ma joonistan sulle nina ja hambad. Hambad. Tee siis valged! Aitäh! Pole tänu väärt!

Oliver Karro

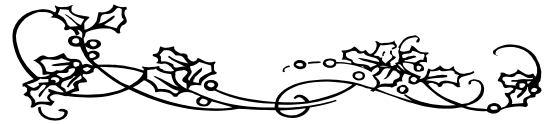
Minu päev

Mu kodu on hubane. Hommikul tiriseb kell. Tõmban akna eest kardina ja seal tuleb nähtavale pöörane kaktus. Magamisest läksid juuksed karvaseks ja ma teen endale patsid. Lähen külmkapi juurde ja võtan kohukesed. Kui kodutööd on tehtud, pääsen õue jää peale liuglema. Enne magamaminekut võtan raamaturiulist raamatu ja loen rahulikult.

Ingriin Nuut

3. klass

Kevad

Karu talveunest ärkab,
mullast lillekene tärkab.
Kuldnokk rõõmsalt laulab,
põrnikas nüüd põristab.

Päevad läinud pikemaks,
tuju muutub rõõsamaks.
Kaskedel on hiirekõrvad,
pajuokstel pehmed urvad.

Rõõmsalt ojakene voolab,
taevas päike paistab soojalt.
Kõikjal linnulaul ja vulin,
nõnda kevad meile tuli!

Jessica Tammist

Kevade saabumine

Kevad täis on lillehõngu,
õhus on veel härmalõngu.
Kuigi talv see taandub tasa
kevad tuleb üle aasa.

Lumelaigud lähevad
ja linnud koju tulevad.
Taevas särab päike,
aasal õitseb lilleke väike.

Lapsed õues mängivad
ja rõõmsalt aasal laulavad.
Kadunud on lumevaip,
rohetab nüüd samblavaip.

Kauri Rull

Emadepäev

Siilipoeg tahtis emale emadepäevaks midagi ilusat ja erilist kinkida. Ta punus okstest korvi, sellesse korjas ta metsalilli. Kodus pani ta korvi voodi alla ning jäi magama.

Järgmisel päeval oli emadepäev. Siilike läks ema juurde, andis oma kingi ja soovis emale ilusat emadepäeva.

Marcus Vinnal

Tähtsad päevad

On kevad käes taas,
lilli täis terve aas.
Päike paistab õues
ja mul on rõõm põues.

Kätte jõuab emadepäev,
laps nüüd metsa lä'eb.
Metsast lilli ta toob
ja ema nendega rõõmustab.

Kevadel on veel üks tähtis päev,
see on kooli sünnipäev.
Sel kevadel saab ta 22,
rõõmustab iga õps ja laps.

Emale

See päev on tore ja hea,
oma ema meeles pean.
Hommikul ta äratama pean,
see päev mul meeles, ma tean.

Emale ma lilli viin,
kalli-kalli annan siis.
See päev on tore ja hea,
oma ema ma meeles pean.

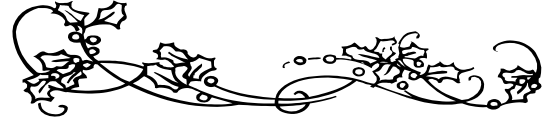
Geidy Orumets

4. klass

Võlumüts

Elas kord tüdruk Marie. Oli esimene koolipäev ja Marie läks 3. klassi. Marie astus pilvelifti ja läks pilvekooli. Kooliõuel nägi ta imelikku asja, see oli võlumüts. Ta korjas mütsi üles ja pärast kooli viis ta mütsi koju. Koju jõudes pani tüdruk mütsi oma õhuvoodile ja hakkas seda uurima.

Järsku kuulis ta, et kellegi auto tegi ... Tuut!... Piip! Marie ehmatas ja kukkus õhuvoodist alla. Võlumüts kaitses tüdrukut. Ja sa vaata! Võlumüts hakkas rääkima.

Järgmisel päeval pilvele astudes rääkis müts, et sa võid viis soovi soovida ja ma täidan need. Marie hakkas mõtlema. „Tee palun mulle võlumets, kus on võlumaailma rahvas ja ma soovin veel uut maja, sest ei taha elada korteris.“

„Hea küll!“ vastas võlumüts.

Pärast kooli läks ta oma uut kodu vaatama. Ta silmad läksid imestusest punni, maja taga oligi võlumets. Tüdruk oli nii õnnelik.

Mitu päeva hiljem soovis Marie endale pikki juukseid ja võlukeppi. „Olgu!“ vastas müts. „Sul on üks soov veel jäänud,“ ütles müts.

„Ei ole,“ vastas Marie, „mul on kaks soovi.“ Nii vaidlesid Marie ja võlumüts tükk aega.

Lõpuks ütles müts: „Sa vist tahad, et ma kõik su soovid kustutaksin?“

„Ei, sa ei julge,“ lausus Marie. Ühe hetkega oli kõik kadunud ja tüdruk ütles: „Ei...!“

Marie õppis sellest, et soovid ei või olla liiga suured.

Anete Ots

Õues on laas,
mis õitseb nagu aas.
Kooliõues kasepuid,
naermas näeme lapsesuid.

Linnupojad tillukesed
nagu väiksed kellukesed.
Mina nägin sinililli,
mis olid nagu väiksed pillid.

Anete Knuut

Sügisel on kuri päike,
aga kevadel on ilus päike.
Sügisel olid suured pilved,
aga kevadel on ilusad ilmad.

Kevadel õitseb sinilill,
nüüd mängitakse väikest pilli.
Nartsiss õitseb kiirelt,
tants teeb suuri tiire.

Reigo Pihlak

Muru kohiseb tuule pärast,
tuul kohiseb enda pärast.
Põõsad on nukrad,
sest tuul nad külmetas,
pungad ei pungu,
uusi lehti neist ei saa.
Linnud lendasid tagasi,
nad ütlesid, et suvi on käes.
Tuul tuli mühinaga,
talle ei meeldinud see.

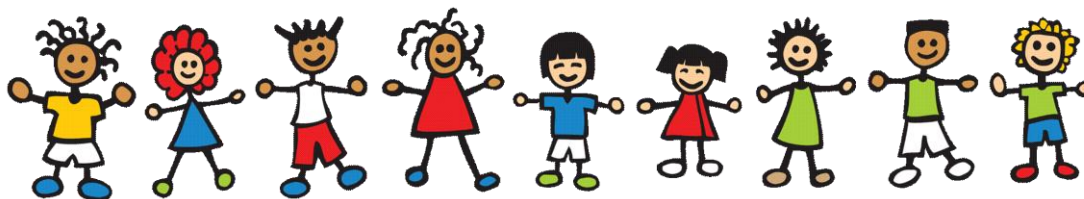
Sander Umal

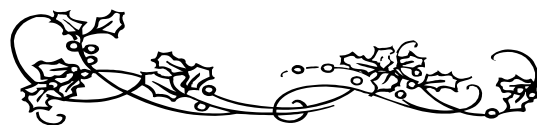
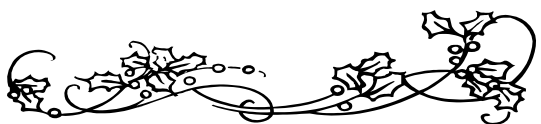
Täna on ilus päike,
vaatas koolieelik väike.
Mul on väike armas pill,
mis on nagu sinilill.

Õues on õitsev aas,
tagapool on rohetav laas.
Õues kasvab kasepuu,
nii ütles lapse suu.

Laps on ilus tilluke
nagu maikelluke.
Puudel lehed pungemas,
laste suud rõkkamas.
Täna oleks ilus ilm,
kui taevast ei kataks suur pilv.
Muru taas rohetab,
talv jälle ohhetab.

Anete Ots

Häädemeeste

Kord muistsel ajal olnud kõik mehed kurjad ja laisad, kuid ühes linnas oli üks abivalmis ja lõbus mees.

Kord tulid naaberrügist matkajad ja käisid sealt linnast öömaja otsimas. Lõpuks jõudsid nad selle lahke mehe juurde ja lahke mees lubas neil kohe sisse tulla ning öömajale jääda. Ta pakkus isegi suure jao oma toidust, et külalised saaksid süüa. Hommikul tänasid matkajad meest ja läksid edasi.

Nad jagasid seda teadmist, et seal külas on hea mees ja lõpuks hakati seda linna kutsuma Häädemeesteks.

Hannes Arumäe

Kanuumatk

Ühel soojal suvepäeval mõtlesime sõbraga kanuumatkale minna. Pakkisime asjad kokku ja otsisime kanuud välja

Järgmisel päeval hakkasime liikuma. Tee oli raske, vihma sadas, oli tugev tuul ja palju künkaid. Läbisime ka paksu metsa, kus me kaks korda ära eksisime. Lõpuks jõudsime kohale, ühe laia jõe äärde. Lasime kanuud vette ja hakkasime mööda jõge allavoolu sõitma

Kui olime umbes viisteist minutit sõitnud, tõusis tuul veelgi ning hakkas möllama torm. Proovisime kaldale sõuda, kuid see ei õnnestunud. Vool viis meid aina edasi ja edasi, kuni lõpuks kukkusime koskest alla ning leidsime end koopast.

Koopas oli pime, külm ja niiske. Võtsime välja telefonid, et abi kutsuda,

kuid levi polnud. Kuna levi polnud, kasutasime telefone valgustamiseks. Kõndisime koopas ringi, et väljapääs leida. Pimeduse tõttu ei näinud me jalgade ette ja kukkusime kusagile auku. Vaatasime ringi, kuid ei näinud mingit väljapääsu. Arvasime, et ei saagi välja, kui lõpuks märkasin üht valguskiirt. Roomasime selle suunas, leidsime ava. Jõudnud läbi ava, ei uskunud me oma silmi - kõik seinad olid täis koopamaalinguid. Koopamaalinguid jälgides leidsime trepi, kust pääses välja.

Kui olime koopast välja tulnud, hakkasime koduteed otsima. Õnneks oli läheduses autotee ning saime ühe lahke mehega koju. Kodus rääkisin kõigile meie seiklusest.

Johannes Rebane

Koogiküpsetamine

Igal aastal küpsetame mingisugust kooki, aga seekord on see erilisem, sest me teeme seda Norra printsessi jaoks, kes külastab meid. Ma olen nii elevil.

Oli tavaline hommik, ma tõusin üles ja läksin alla. Ma rääkisin emale, mis plaan meil Anniga on. Me hakkasime emaga kappidest toiduaineid otsima. Kõik vajalik oli olemas ja ema pakkis need mulle kaasa ning asusingi teele.

Jõudsin Anni juurde, siis vaatasime, kas tal on ka vajalikud asjad olemas ja avastasime,

et jahu pole. Mis kook see ilma jahuta on? Lugesime oma rahad kokku ja saime 2 eurot. Läksime poodi, saime jahu ja kiirustasime tagasi, sest avastasime, et ainult 2 tundi on aega.

Asusime kooki valmistama. Kõigepealt kloppisime muna, lisasime piima ja jahu. Segasin liiga kaua, lobisesime ja segu kukkus põrandale. Ma vaatasin kella ja 20 minutit oli jäänud printsessi tulekuni. Me naersime, kuna meie püksid said taignaseks.

Sisse astusid meie emad ja ütlesid, et meist pole praegu koogiküpsetajad. Neil oli korv käes ja nad võtsid välja vahukoore-maasikakoogi. Siis saabuski kuningapere, sõime kooki ja mängisime lastega.

Päev jõudiski õhtusse. Oli tore ja naljakas päev. Ma õppisin seda, et asju peab võtma rahulikult, et need välja tuleksid.

Sellised toredad päevad võiks veel korduda.

Geily Orumets

Raamatulugeja Miia

Elas kord üks 12-aastane tüdruk, kelle nimi oli Miia. Miiale meeldis väga raamatuid lugeda, aga tal oli ka üks salaraamat, mis oskas rääkida. Ühel päeval olid külas pidustused ja Miia võttis oma raamatu sinna kaasa. Miia pani raamatu tooli peale ja läks ise tantsima. Kuri nõid oli kuulnud, et see raamat oskab rääkida ja märkas, et Miia läks tantsima ning kavatses selle raamatu endale võtta. Kui ta selle kätte sai, läks ta märkamatuks ära.

Juba 3 päeva oli möödas, aga Miia oma raamatut ei leidnud. Miia küsis emalt: "Kus on mu raamat?" Ema muidugi ei teadnud, aga sellegipoolest ütles ema Miiale, et ta ei muretseks, küll see raamat kuskilt välja tuleb. Miia aga hakkas nutma, veel ja veel rohkem! Kuri nõid nägi seda ja hakkas kõva häälega naerma.

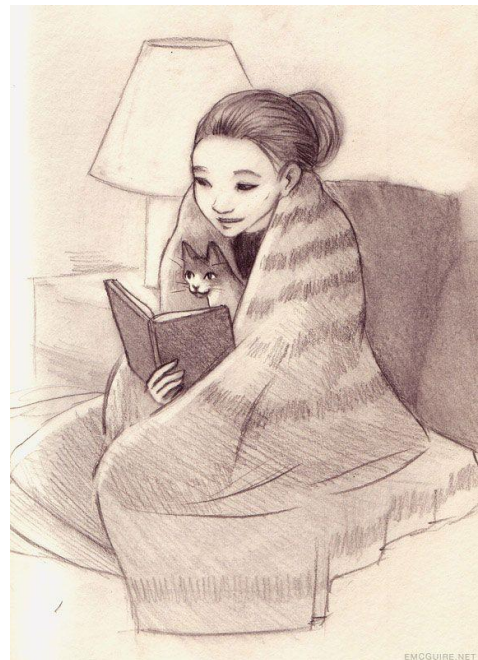
Ühel päeval nägi Miia oma maja juures printsit. Ta läks printsit juurde ja rääkis oma rääkivast raamatust ja kurjast nõiast. Prints oli kohkunud ja ta aimas, milline nõid seda tegi. Prints ja Miia mõtlesid välja kavala plaani, kuidas kurjalt nõialt raamat tagasi saada.

Ühel päeval sai Nõid teada, et tema poole kappab üks kena prints, kes tahab Miiat aidata. Kuri nõid teadis, et prints tuleb, kuid ei tahtnud raamatust loobuda ja ta peitis selle metsa kuuskede taha.

Kui prints kohale jõudis, arvas ta, et nõid on metsas marju korjamas.....! Nõid passis kuni prints ära läks. See oli üks osa Miia ja printsit plaanist. Kui Nõid koju läks, ilmus koha ka prints ja võttis kurja nõia kinni. Miia sai oma raamatu tagasi.

Prints ütles: "Mis lohakil, see ära!" ning kadunud ta oligi ja Miia ei saanudki teda tänada.

Elise Ots

Pildi autor: Erin McGuire

Kuidas Sillamäe endale nime sai

Kunagi väga ammu, elas üks puusepp. Ta oli omal alal väga osav meister - ta ehitas sildu. Kõik Eesti sillad olid meistri ehitatud, ainult enda kodupaika polnud mees jõudnud veel silda püstitada. Ühel hilissuvel võttis meister nõuks ehitada silla üle kodukoha jõe. See sild pidi tulema suur ja võimas ning paistma kilomeetrite kaugusele.

Aastaid ehitas meister silda, unustas kõik muu. Ööst sai päev, päevast nädal, nädalast kuu, kuust aasta ja aastast järgmine aasta... kuni sild sai valmis.

Sellist silda polnud Eestis enne nähtud!

Sel ajal liikus idast Eesti aladel rändrahvas. Nähes kaugelt silda, arvasid nad, et see on mägi. Lähemale jõudes, said nad aru, et see on kõrge sild üle jõe. Rändrahvas hakkas seda kohta kutsuma Sillamäeks - sild, mis alguses meenutas oma suuruselt mäge. Nii saigi Sillamäe endale nime. Pole enam silda ega jõgegi, aga nimi on jäänud.

Marcus Mõttus

Äpardus

Ühes alevikus elab ema ja tütar. Igal kuul teevad nad ema ja tütre päeva. Sellel kuul ei olnud see tavaline. „Tere hommikust,” ütlesin mina, kui ema toast välja astus. Laia naerusega vastas ta mulle: „Tere hommikust sullegi!” Tegime ennast korda ja astusime kööki. Küsisin ema käest: „Mida me siis täna teeme?” Ta vastas mulle asju lauale tõstes: „Me küpsetame täna koogi.” Pesin käed puhtaks ja olin valmis tööd tegema. Kogu küpsetamise ettevalmistamise aeg möödus lõbusalt ja ilma äpardusteta.

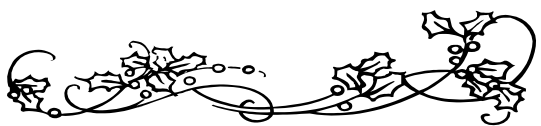
Veidi aega hiljem hakkas jänes Sofi teises toas puuri närima. Läksin sinna ja hõiskasin emale: „Kas ma võin Sofiga kööki tulla?” Mikser hakkas tööle ja otsustasin minna kööki koos Sofiga. Ema lausus, mikser käes: „Pane jänes maha ja aita mind.” Panin jänese maha ja võtsin emalt mikstri.

Ema pani ahju sooja. Ta asetask plaadi lauale ja mina hakkasin taiga laua juurde minema, kui korraga tuli jänes mu jala juurde ja ma koperdasin ning kogu tainas oli ümber.

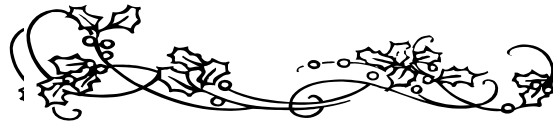
Hakkasime siis koristama ja lõpuks otsustasime, et läheme ostame poest tordi. Olin sellega nõus ning läksin oma tupp. Otsustasin, et võtan jänese poodi kaasa. Õppisin sellest seda, et igas veas on midagi head.

Anne-Mai Piir

6. klass

Mida külvad, seda lõikad

Kui lapsed lähevad peale lasteaeda esimest aastat kooli, tundub kõik nii uus ja huvitav, kuid aastatega see huvi paljudel kaob. Õppimine tundub nii mõttetu ja elus mittevajalik. Palju parem on ju käia sõpradega väljas ja lõbutseada. Aastad aga mööduvad ruttu ning lõpuks tuleb aeg endale ka töökoht otsida. Siis selgub aga, et ilma hariduseta ei olegi inimesel väga palju võimalusi. Kahjuks peab nüüd kadedusega vaatama neid, kes nägid vaeva ja kellel oli tahtmist õppida, sest neil inimestel on palju suuremad võimalused elus. Paraku tulebki siis endale tunnistada, mida külvad, seda lõikad.

Annabel Sõlg

Pill tuleb pika ilu peale

Kord mängisid Ants ja Tõnu koolis tagaajamist. Nad olid seda tegelikult juba kolm vahetundi mänginud ja nad olid saanud ka mitu korda pahandada jalgade trampimise ja karjumise eest. Direktori juurde neid veel pole viidud, aga ma arvan, et varsti see juhtub. Siis mängisid Tõnu ja Ants spordisaalis väiksemaid pikali lükates. Kuid äkki juhtus midagi, Tõnu kukkus ninali maha ja hakkas nutma. Õnneks ei juhtunud tal midagi tõsisist.

Pill tuleb pika ilu peale ja õnnetus ei hüüa tulles.

Leo Muiste

Laevareis

Kord läks Toomas oma sõbra Antiga laevareisile. Mingil ajal läks Anti WC-sse, kuid tagasi ta enam ei tulnud. Toomas läks teda otsima, aga Antit polnud seal. Ta otsis igalt poolt, kui jõudis otsapidi välja. Natuke otsides leidis ta rahakoti. Sinna sisse vaadates selgus, et see on Anti oma. Nüüd ta ehmus ja arvas, et Anti kukkus vette. Ta jooksis kohe abi kutsuma. Kõik abivalmis inimesed hakkasid igalt poolt otsima. Igaks juhuks otsiti kõik ruumid läbi. Vaatamata oli ainult veel üks tööruum, kus olid ühe meremehe riided. Kui meremees selle ukse avas, tahtis üks poiss sealt välja joosta. Meremees pidas ta kinni ning uuris, kuidas poiss sinna sattus ja mida ta seal tegi. Anti vabandas ja rääkis, kuidas ta oli olnud uudishimulik ning käis mööda laeva ruume vaatamas. Siis nägi ta tööruumi ning

tahtis vaadata, mis seal on. Ta jäi aga sinna ruumi kinni ning ei saanud enam ust lahti. Meremees viis poisi üles tekile. Toomasel ja kõikidel teistel, kes Antit otsisid, oli hea meel, et ta elus on.

Laev jätkas oma teekonda ja kõik said rahulikult edasi reisida.

Armin Svarts

Õuduste koobas

Oli tormine ja pime öö. Kolm tüdrukut pidasid pidžaamaõhtut. Järsku läks elekter ära ning tüdrukud mõtlesid, et see on mingi nali. Kuid siis kuulsid nad samme, mis tulid lähemale. Lõpuks jooksid tüdrukud välja vihma kätte. Mõne minuti pärast otsustasid tüdrukud tagasi tuppa minna, kuid kui nad jõudsid ukse juurde, läks uks lukku. Tüdrukud ei saanud enam tuppa. Siis läksid nad akna juurde, et äkki on aknad lahti, kuid nad nägid, et toas on keegi. Tüdrukud jooksid metsa. Nad teadsid ühte koobast ning läksid sinna. Sõbrad pidid koopas ööbima. Nad ei saanud magama jääda, sest kartsid. Mõne aja pärast läks neil kõht tühjaks. Õnneks oli koopa kõrval üks marjapõõsas. Üks tüdrukutest läks välja, teised ei julgenud. Kui tüdruk tagasi tuli, nägi, et teised nutavad. Nad otsustasid koopast lahkuda ning jooksid väljapääsu poole. Üks tüdrukutest väsis ära ning ütles, et teised jäta ta sinna ning kadus pimedusse. Kaks tüdrukut jäid alles, kuid teine tüdruk koperdas ning kadus samuti varju. Üks tüdruk jäi alles ning ta mõtles, et ta on päästetud, kuid tema selja taga mõne sentimeetri kaugusel seisis peata ratsanik...

Kertu Soolo

Kevad

Käes kevade aeg,
soe suvine päev,
linnuke laulab oksa pääl.
Ööd veel vahel jahedad,
kuid õnneks pole lund
ja varsti käes mõnus suvi on.

Annabel Sõlg

